

Damoklov meč neznámych a neoverených účinkov visiaci nad Korona - vakcínami

- CZ24 News | 7. září 2020

SLOVENSKO: Základným prameňom práva pre povinné očkovanie na Slovensku je zákon č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Ustanovuje, že opatreniami na predchádzanie vzniku a šíreniu prenosných ochorení podľa § 12 ods. 2 písm. d/ sú o. i.

- osobitné a mimoriadne očkovanie,
- očkovanie pri úrazoch, poraneniach a nehojajúcich sa ranách,
- očkovanie pred cestou do zahraničia,
- očkovanie osobitných skupín obyvateľstva.

Zákon č. 355/2007 Z. z. v § 62 ustanovuje v taxatívnom výpočte rad splnomocnení pre Ministerstvo zdravotníctva SR na vydanie všeobecne záväzných predpisov. Medzi nimi je aj splnomocnenie na ustanovenie podrobností o prevencii a kontrole prenosných ochorení (§ 62 písm. a/). Ministerstvo zdravotníctva SR uplatnilo toto splnomocnenie vydaním vyhlášky č. 585/2008 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o prevencii a kontrole prenosných ochorení v znení vyhlášky č. 544/2011 Z. z.

Zákon č. 355/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov neustanovuje choroby, proti ktorým je očkovanie povinné. To určuje vyhláška Ministerstva zdravotníctva SR.

Podľa § 6 vyhlášky č. 585/2008 Z. z.: „Očkovanie detí proti záškrtu, tetanu, čiernemu kašľu, prenosnej detskej obrne, vírusovému zápalu pečene typu B, invazívnym hemofilickým nákazám, pneumokokovým invazívnym ochoreniam sa vykonáva najneskôr prvý deň desiateho týždňa života dieťaťa (§ 6 ods. 1).

Vyhláškou sa ustanovuje aj povinné očkovanie proti tetanu, ktorý nie je ochorením prenosným z človeka na človeka. Vyhláškou sa nezakladá povinnosť podrobiť sa očkovaniu proti koronavírusu. Skupine lekárov vyhlásených vládou SR za ústredný krízový štáb to nevadí, zdanlivo formalita. Minister doplní vyhlášku!

Ak sa povinné očkovanie proti koronavírusu skončí tragédiami očkovaných, minister za to môže znášať zodpovednosť kvôli zmene vyhlášky. Len preto, že podľahne nadšeniu a ubezpečeniam epidemiológov, ktorí ho dotlačia k novelizácii, aby mohli rozbehnúť povinné očkovanie?! Veru. Práve preto. Taká je ochrana pred neuváženým presadením povinných očkovaní.

Povinné očkovanie predstavuje zásah do telesnej integrity, ktorý tým, že sa deje bez ohľadu na vôľu očkovanej osoby, má povahu obmedzenia práva na súkromie. V kontexte s rozhodnutím ESLP vo veci *Pretty*, ale nielen v nej (Case of A, B and C. v. Ireland [GC]. Sťažnosť č. 25579/05. ECHR 2010, § 212; Case of Haas v. Switzerland. Sťažnosť č. 31322/07. ECHR 2011; Case of Koch v. Germany. Rozsudok z 19. júla 2012 k sťažnosti č. 497/09, § 52; Case of Gross v. Switzerland. Rozsudok zo 14. mája 2013 k sťažnosti č. 67810/10), v ľudskom práve na súkromný život je implikované právo fyzickej osoby odmietnuť poskytnutie zdravotnej starostlivosti, a to aj v prípade, že by odmietnutie znamenalo ohrozenie jej zdravia, či dokonca života. Pri priemetí tejto zásady do vzťahu s očkovaním

to potom znamená, že človek má právo slobodne sa rozhodnúť, či sa podrobí očkovaniu ako preventívnemu lekárskeму výkonu na ochranu svojho zdravia, alebo či sa očkovaniu nepodrobí, a tak vystaví svoje zdravie, prípadne aj život ohrozeniu.

Ukrajinský občan S. D. Solomachin podal sťažnosť ESLP v júli 2003, ktorou namietol porušenie svojho práva na spravodlivý proces, lebo o ujme na zdraví, ktorú mu spôsobili povinným očkovaním, ukrajinské súdnictvo rozhodovalo neprimerane dlhý čas (Case of Solomakhin v. Ukraine. Rozsudok z 15. marca 2012 k sťažnosti č. 24429/03).

ESLP najskôr zdôraznil, že fyzická integrita osoby podlieha ochrane implikovanej v „súkromnom živote“ podľa čl. 8 Dohovoru. Ďalej uviedol, že záujmy ohľadne telesnej integrity osoby sa týkajú najintímnejších stránok súkromného života jednotlivca, a že nútený medicínsky zásah, dokonca aj nízkeho stupňa závažnosti, zakladá obmedzujúci zásah do tohto práva. Povinné očkovanie – ako nedobrovoľný medicínsky výkon – patrí medzi zásahy do práva na rešpekt k súkromnému životu jednotlivca, ktoré zahŕňa osobnú fyzickú a psychickú integritu (Case of Solomakhin v. Ukraine. Rozsudok z 15. marca 2012 k sťažnosti č. 24429/03, § 33).

ESLP tieto čiastkové závery zhrnul tak, že v okolnostiach prípadu bez pochybností došlo k zásahu do sťažovateľovho práva na súkromný život. Zásah sa uskutočnil na základe zákona a s legitímnym zámerom chrániť zdravie. Zvýšilo overiť, či vykonaný zásah bol nevyhnutný v demokratickej spoločnosti.

ESLP vyslovil názor, že zásah do sťažovateľovej fyzickej integrity možno pokladať za ospravedlniteľný v záujme verejného zdravia pri nevyhnutnosti kontrolovať šírenie infekčného ochorenia v regióne. Podľa zistení vnútroštátneho súdu, zdravotnícky personál overil sťažovateľovu spôsobilosť podrobiť sa očkovaniu pred vykonaním očkovania, z ktorých vyplynulo, že boli podniknuté potrebné bezpečnostné opatrenia, aby sa zabezpečilo, že medicínsky zásah nebude sťažovateľovi na škodu v rozsahu, aký by narušil rovnováhu záujmov medzi sťažovateľovou osobnou integritou a verejným záujmom na ochrane zdravia populácie. Preto, no aj z ďalších príčin ESLP rozhodol, že v okolnostiach prípadu nedošlo k porušeniu čl. 8 Dohovoru (Case of Solomakhin v. Ukraine. Rozsudok z 15. marca 2012 k sťažnosti č. 24429/03, § 36 – 39).

Povinné očkovanie – ako nedobrovoľný medicínsky výkon – patrí medzi zásahy do práva na rešpekt k súkromnému životu jednotlivca, ktoré zahŕňa osobnú fyzickú a psychickú integritu. To neznamenaá absolútnu dominanciu práva na súkromie nad povinným očkovaním. Vyvoláva však nevyhnutnosť hľadania spravodlivej rovnováhy medzi ochranou telesnej integrity zaručenej v medziach práva na súkromie a protikladného relevantného právneho záujmu na povinnom očkovaní.

To všetko sa vzťahuje na povinné očkovanie proti každému prenosnému ochoreniu bez výnimky. V plnom rozsahu sa týka aj povinného očkovania proti koronavírusu, ktoré štáb vládou zvolaných odborníkov v júli prezentoval ako samozrejmosť. No porušenie ústavy a základného práva občanov nesmie byť samozrejmosťou. Tak ako protiústavné odpočúvanie, aj protiústavné povinné očkovanie možno napadnúť na Ústavnom súde SR. A potom v prípade potreby aj na Európskom súde pre ľudské práva.

Nejde iba o formalitu.

OČKOVANIE NIE JE LEN A ZARUČENE NEŠKODNÉ. Spája sa so štatistickou pravdepodobnosťou, teda s rizikom, že bude mať vedľajšie účinky, ktoré budú rovnako závažné, či dokonca závažnejšie ako ochorenie, proti ktorému sa očkuje. Prvým krokom proti tejto možnosti, na zníženie hroziaceho rizika, je dôkladné odskúšanie vakcíny, ktorá sa má použiť na očkovanie.

Čosi také sa dosiaľ neudialo na Slovensku ani vo svete. Spoľahlivé výsledky vakcíny proti koronavírusu vykazujú dosiaľ iba z Ruska, kde pokusnou osobou bola údajne aj dcéra prezidenta Putina. Možno nezaškodí pripomenúť, že do histórie pred ňou vstúpil syn i dcéra J. V. Stalina. Pohľad na miesto detí hlavy ruského štátu a nakladanie s nimi to môže ihneď výrazne zmeniť.

Účelovému slovenskému prostrediu nezaškodí pripomenúť aj obrovské zlyhania v klinickom overovaní liečiv. Celkom zanedbateľné pri takých výsledkoch je, ako bol nový liek podaný. Či injekčne, v rámci povinného očkovania, alebo tzv. perorálne, teda pitím alebo prehĺtaním. Za všetky úskoky, ba aj podvody s účinkami liečiv stačí pripomenúť tzv. thalidomidovú aféru, ktorá sa udiala roku 1961, no jej obeť, ak ešte žijú, dosiaľ nedostali nijaké odškodnenie.

Aféra to bola taká obrovská, že si našla miesto aj v beletrii. Arthur Hailey udalosť priblížil takto:

„Začalo sa to nebadane, iba v miestnom meradle, a nikto zo zainteresovaných to nespájal s liekmi.

Západonemeckí lekári boli v apríli roku 1961 prekvapení náhlym výskytom fokomélie – zriedkavého javu, keď sa deti rodia žalostne zdeformované – namiesto rúk alebo nôh majú len akési malé plutvy podobné tulením. Roku 1960 hlásili dva také prípady – aj to bol nezvyčajne vysoký počet, lebo ako povedal istý vedec, „... dvojhlavé deti by boli menšou zvláštnosťou“. A zrazu sa objavili desiatky fokomélických detí.

Mnohé matky zúfalo a zhrozene vykričali, keď im ukázali potomkov, ktorých priviedli na svet. Iné sa rozplakali, vediac – ako jedna z nich povedala – že ich syn sa nikdy sám nenaje, neokúpe, nebude môcť vykonávať základné hygienické úkony, neotvorí si dvere, nevezme ženu do náručia, ba ani vlastné meno nebude môcť napísať.

Niektoré matky spáchali samovraždu a mnohé potrebovali psychiatra. Istý veriaci manžel preklial boha. „Plujem mu do očí!“ A vzápätí sa opravil: „Boha niet! Ako by mohol byť?“

Jednako však príčina výskytu fokomélie ostávala neznáma. (Toto slovo, vysvetľovala tlač, pochádza z gréčtiny – foké znamená tuleň, melos úd.) V jednej štúdii sa písalo, že príčinou by mohol byť rádioaktívny odpad z atómových bômb. V inej sa tvrdilo, že na vine je vírus.

Mnohí novorodenci mali popri chýbajúcich údoch aj iné defekty – chýbali im uši alebo ich mali zdeformované, srdcia a vnútorné orgány im nedostatočne fungovali. Niektoré deti zomreli – „tie šťastné“, ako napísal jeden z pozorovateľov.

A potom v novembri 1961 dvaja lekári nezávisle od seba – nemecký pediater a austrálsky pôrodník – dali fokoméliu do súvislosti s thalidomidom. Zakrátko sa skutočne zistilo, že defekty novorodencov spôsobuje thalidomid.

Austrálske úrady konali rýchlo a ešte v tom mesiaci ho stiahli z trhu. Západné Nemecko a Británia ho stiahli o mesiac neskôr, v decembri. V Spojených štátoch trvalo ešte o dva mesiace dlhšie – do februára 1962 – kým vzali žiadosť o schválenie thalidomidu-kevadonu z Úradu pre potraviny a liečivá. V Kanade celkom nepochopiteľne nechali kevadon v predaji až do marca – teda štyri mesiace po jeho stiahnutí v Austrálii, a za ten čas ho užívalo ešte množstvo ľudí vrátane gravidných žien.“

(HAILEY, A.: Liek. Bratislava : Pravda, 1988, s. 94 – 95)

Damoklov meč neznámych a neoverených účinkov visí aj nad očkovaním proti koronavírusu.

Dňa 24. apríla 2020 Angela Merkelová vyzvala na medzinárodnú spoluprácu pri vývine vakcíny proti

koronavírusu. Vývoj vakcíny podľa nemeckého ministra zdravotníctva môže trvať roky.

Donald Trump 4. mája 2020 avizuje, že vakcína bude do konca roka.

Nemecký minister zdravotníctva sa zmenil, že očkovaciu látku proti koronavírusu objavia do konca kalendárneho roka. Rovnaký termín uvádzala komisárka Európskej únie pre zdravotníctvo.

Optimistickejší bol prezident Trump, ktorý si trúfa na objav vakcíny do najbližších prezidentských volieb v novembri 2020. Podstatné je, že všetci menovaní hovoria o objave očkovacej látky proti koronavírusu v budúcnosti. Ani jedna z veľmocí sa nezmienila, že vakcínu už má.

Rusko 11. augusta 2020 oznámilo, že ako prvé má vakcínu proti koronavírusu. Otázne je, či ju pred schválením náležite otestovali. Ministerstvo zdravotníctva zaregistrovalo vakcínu Sputnik 5.

Rýchlo vyvinutá vakcína musí byť testovaná v troch fázach. (1. fáza vyhodnocuje sa bezpečnosť; 2. fáza okrem bezpečnosti sa vyhodnocuje účinnosť vakcíny; 3. fáza okrem dlhodobej bezpečnosti sa sleduje, či testované osoby dostali alebo nedostali ochorenie, proti ktorému ich očkovali). To Rusi asi nedodržali.

O zavedení povinného očkovania proti koronavírusu už hovorili slovenskí lekári z ústredného štábu boja proti koronavírusu na osobitnej porade. Povinné očkovanie chcú rozbehnúť čo najskôr na jeseň. Čo chcú povinne očkovať na Slovensku? Proti čomu?"

Lekárske povolanie, poskytovanie zdravotníckej starostlivosti, sa vydáva za mimoriadne humánne a eticky náročné povolanie. Každý lekár pri vstupe do praxe skladá Hippokratovu prisahu, ktorá má zabezpečiť, že svoje humánne povolanie bude vykonávať skutočne humánne. *Primum non nocere. Predovšetkým neškodiť* znie základný príkaz lekárskeho povolania v sľube Hippokratovej prisahy. Ako dodržia, či aspoň si spomínajú na Hippokratovu prisahu lekári, ktorí v súčasnej etape otestovania prípravkov proti koronavírusu „ordinujú“ celonárodné povinné očkovanie proti koronavírusu? Ako splňa podmienku nevyhnutnosti v demokratickej spoločnosti očkovanie nedostatočne odskúšanou vakcínou proti ochoreniu, s ktorým sa za pol roka spája asi 35 úmrtí?

Nastolenie rovnováhy všetkých rizík, ktoré prichádzajú do úvahy s verejnými záujmami, ku ktorým patrí aj znovu ignorované právo na súkromie, naznačuje, že očkovanie proti koronavírusu môže prísť do úvahy ako dobrovoľné. Celkom scestné je pohrávať sa s myšlienkou, že kto ho odmietne, ten sa mu bude musieť podrobiť pod nátlakom policajných hliadok doprevádzajúcich mužov a ženy v bielych plášťoch s injekčnými striekačkami „zavesenými prekliato nízko“.

Ak skupina epidemiológov prahnúcich po povinnom očkovaní proti koronavírusu uvažuje aspoň o právne významnom zavedení povinnosti podrobiť sa očkovaniu proti koronavírusu, otvára priestor aj pre možnosť, že zákonom sa vytvára štatistický súbor pre pokus na ľuďoch – obyvateľoch Slovenskej republiky. Povinné očkovanie celého národa totiž vytvára najpohodlnejší štatistický súbor pre tretiu fázu testovania vakcíny proti koronavírusu.

Zároveň s nadšeným aplauzom, aký povinnému očkovaniu proti koronavírusu prepožičajú masmédiá, možno vidieť aj iné. Porušíme Ústavu, aby sme mohli riskovať zmrzačovanie ľudí. Predseda Ústavnoprávneho výboru NRSR M. Vetrák v besede na TA3 večer 2. septembra 2020 ku kauze Chovanec uviedol: „Každý zásah do ľudských práv, ktorý sa môže skončiť usmrtením, treba odsúdiť.“ Hlboko pravdivá myšlienka siaha ďaleko za hranice kauzy Chovanec a postup belgickej polície. Povinné očkovanie proti koronavírusu je zásahom do práva na súkromie, ktorý sa môže skončiť usmrtením povinne očkovaných. Odsúdenie je odrazu zbytočné? Ak budú obeť na životoch z nedostatočne odskúšanej vakcíny, budeme sa tváriť že nič sa neudialo?

Lekári osobitného druhu, organizovaní v ústrednom krízovom štábe, dostali zvýšený podiel na

rozhodovaní o chode spoločnosti. Preberajú na seba dokonca aj rozhodnutia, aké náležia vláde SR. Primerane rastúcemu vplyvu by v právnom štáte mali prevziať aj viac zodpovednosti za nesprávne, mylné, ba aj zlé rozhodnutia. Tou ich však v rozpore so zdravým rozumom nikto nezaťažuje.

Doc. JUDr. Ján Drgonec, DrSc.